

En ég svaraði' úr norðri og sagði:
 „Þú sótuga, hvíta Albion!
 Þótt syndir þínar væru blóðrauðar
 eins og nautasteikin þín,
 og þótt hjarta þitt væri eins svart eins og
 steinkolin þín,
 — ég, inn voldugi, landflóttamaðurinn,
 ég tek þitt sægjörva krítar-lag
 og dreg svo stryk
 yfir þína stóru skuld
 á þinni stóru, svörtu töflu;
 ekki fyrir það mig blekki
 þitt ágæta Pale Ale
 og þínir góðu skegghnífar;
 ég fyrirgef þér
 þínar Indlands-syndir,
 þín Afríku-brot
 og þín írsku níðings-verk;
 ég fyrirgef þér, England,
 ekki fyrir sjálfs þíns sök,
 heldur fyrir yðar,
 Dickens, Darwin, Spencer og Mill!“

[J. Ó.].

— :: —

bók
 ha
 í
 su